

Міністерство освіти та науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Кафедра культурології та музеєзнавства

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КУЛЬТУРОЛОГІЇ

Альманах
наукового товариства «Афіна»
кафедри культурології та музеєзнавства

Випуск 13

Засновано у 2003 році

Рівне – 2013 рік

ББК 71.0
А 43
УДК 008: 168.522

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КУЛЬТУРОЛОГІЇ: Альманах наукового товариства «Афіна» кафедри культурології та музеєзнавства. – Вип. 13 / За ред. проф. В.Г. Виткалова. – Рівне: РДГУ, 2013. – 218 с.

Головний редактор:

Виткалов В.Г. – кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри культурології та музеєзнавства РДГУ

Редакційна колегія:

Афанасьєв Ю. Л. – доктор філософських наук, професор Київського університету ім. Б.Грінченка

Баканурський А.Г. – доктор мистецтвознавства, професор Одеського національного політехнічного університету

Виткалов С.В. – кандидат мистецтвознавства, доцент РДГУ (відповідальний секретар)

Воробйов А.М. – кандидат педагогічних наук, професор РДГУ

Дем'янчук О.Н. – доктор педагогічних наук професор Луцького інституту розвитку людини «Україна»

Жилюк С.І. – доктор історичних наук, професор РДГУ

Коваль Г.П. – доктор педагогічних наук, професор РДГУ

Кралуок П.М. – доктор філософських наук, професор НУ «Острозька академія»

Круль П.Ф. – доктор мистецтвознавства, професор Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника

Кушнарєнко Н.М. – доктор педагогічних наук, професор ХДАК

Поніманська Т.І. – кандидат педагогічних наук, професор РДГУ

Постоловський Р.М. – кандидат історичних наук, професор РДГУ

Стоколос Н.Г. – доктор історичних наук, професор РДГУ

Троян С.С. – доктор історичних наук, професор РДГУ

Костюк Л.К. – кандидат історичних наук, доцент РДГУ

Швецова –Водка Г.М. – доктор історичних наук, професор РДГУ

Яремко – Супрун Н.О. – доктор мистецтвознавства, професор РДГУ

Рецензенти:

Арцишевська Р. А. – доктор філологічних наук, професор Волинського національного університету ім. Лесі Українки

Брилін Б.А. – доктор педагогічних наук, професор Вінницького державного педагогічного університету ім. М. Коцюбинського

Науковий редактор і упорядник випуску – **проф. Виткалов В. Г.**

ISBN 978-966-8124-77-9

Редакція не завжди поділяє точку зору автора. За точність наведених цитат, імен, прізвищ, дат, відповідальність несуть автори.

Друкується за рішенням вченої ради Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 4 від 29.11.2013 р.)

Свідство про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації, серія КВ № 15561-4033 Р. Зареєстрованого Міністерством юстиції України, наказ № 1489/5 від 18.08. 2009 р.

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2013

Summary

Janchuk N. M. Ukrainian jazz is on the modern stage

Definite jazz in Ukraine and highlighted the activities of Ukrainian jazz projects today.

Key words: jazz, festival, jazz, modern art.

Надійшла до редакції 24.10.2013 р.

УДК: 78.03:7.079(477)

С.В. Любченко –

магістрант РДГУ

Ж.Ю. Даюк -

канд. пед наук., доц, факультету мистецтв РДГУ

СУЧАСНІ РОК-ФЕСТИВАЛІ В УКРАЇНІ : ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Для української спільноти фестивальний рух не є новим явищем. Адже людині притаманне намагання у будь-який спосіб ствердити себе у різних сферах діяльності, конкурувати з іншими задля визнання та усвідомлення власної художньої вартості.

Із початку 1990-х років у нашій країні спостерігається бурхливий розквіт мистецьких процесів, зокрема у формі проведення різноманітних фестивалів. Їхня географія, фактично, покриває всю Україну, нерідко охоплюючи не тільки мегаполіси, а й віддалені містечка та навіть села. В ці ж роки актуальності набуває саме фестиваль як альтернатива концертному сезону та резонансний засіб демонстрації культурної значущості певного просторового локусу [4; 3]. Проведення фестивалів стає фактором залучення міста як повноцінного культурного суб'єкта до світового мистецького простору, а сам фестиваль отримує значення обов'язкового атрибуту культурного центру [5; 3].

Фестивальний рух в Україні досліджують численні вітчизняні музикознавці та культурологи: Г. Ганзбург, О. Дьячкова, О. Зінкевич, А. Мізітова, І. Сікорська, Ю. Чекан, О. Чепалов, М. Черкашина-Губаренко, М. Швед, С. Зуєв, С. Виткалов та ін. Частково аналіз сучасного фестивального процесу знайшов своє відображення в місцевій періодиці таких авторів, як А. Матвіїв, І. Мельник, М. Коломис, О. Шахрай, О. Корнійчук, Т. Фінкевич, О. Потянок та ін.

За охопленням учасників фестивалі поділяються на міжнародні, національні, регіональні та місцеві. Додатково вони поділяються також за принципом мистецької орієнтації [4; 11]. Щодо значення самих слів, відомо, що фестиваль – «масове свято, на якому показують досягнення певного виду мистецтва» або ж «огляд досягнень будь-якого виду мистецтва» [2; 1533]. Унаслідок різноманітних причин в останні роки фестивалі та конкурси найчастіше проводяться у рамках єдиного заходу. Існують фестивалі на конкурсній основі та фестивалі, що більш відповідають поняттю масовий «сейшн» (музична вечірка, неофіційний концерт, як правило, для обмеженого кола людей, пов'язаних спільними музичними смаками [1; 485]).

Отже, метою дослідження є розгляд тенденцій розвитку фестивального руху та популяризації рок музики в Україні. Предметом – діяльність рок фестивалів України, орієнтованих на молодіжне середовище.

В Україні сьогодні проводиться низка фестивалів рок-музики: «Тарас Бульба», «Рок-екзистенція», «Рок Січ», «Чайка», «Мазепа-фест», «Славське Рок». Рок-музика звучить також на молодіжних фестивалях «Нівроку», «Фортеця», «Гніздо»; фольк-рокова музика присутня й на фестивалях «Шешори», «Країна мрій» та ін. [8]. Розглянемо окремі з них.

Фестиваль «Тарас Бульба» – культурно-мистецькій проект, спрямований на розвиток й популяризацію вітчизняної молодіжної культури та естетики. Він покликаний сприяти піднесенню української національної ідеї серед молодих творчих сил, зростанню професійного рівня українських виконавців, продюсуванню, пропаганді вітчизняних виробників та їх товарів. Він є ровесником доби державної незалежності України. За словами одного з членів журі, легендарного гітариста С. Чантурії: «...це найбільш чесний, найбільш справжній рок-фестиваль». Фестиваль проходив у м. Дубно, Рівненської обл. з 1991 по 1994 рр. Із 2002 року знову відновлений і відбувається й понині. Захід охоплює три музичні жанри: рок, поп та етно [6; 3] і залишається найстарішим рок-фестивалем країни. Головною умовою участі у фестивалі є виконання україномовної рок-музики у всіх її напрямках та стилях. Рок-фест «Тарас Бульба» відбувається на берегах ріки Ікви, під мурами Дубенського замку

князів Острозьких та Любомирських. На це дійство у різні роки приїздили учасники та гості не тільки з України, а й з-за кордону. У Дубні звучала «жива» музика з Австрії, Словаччини, Росії, Німеччини, Канади, Польщі, Бельгії, Франції, Молдови та Білорусі [7]. Творчий шлях багатьох знаних нині виконавців починався саме на сцені «Тараса Бульби». Дубенчани та гості міста неодноразово ставали безпосередніми свідками народження нових зірок української естради.

«Рок-Екзистенція» – всеукраїнський фестиваль рок-музики, організований у Києві у 1995-2005 роки. Фестиваль проводили у період 1996-2000, 2002-2003, 2005 роках; концерт фестивалю відбувся й у дні Помаранчевої революції (2004 р.) на сцені Майдану. Критеріями відбору організатори ставили професіоналізм, оригінальність та зв'язок із національною культурою. Як зазначає О. Скрипка, «Рок Екзистенція» принципово вирізняється на тлі решти. І справа тут проста: на інших фестивалях є те, що називають шоу-бізнесом, чи просто – комерцією. «Рок Екзистенція» залишається єдиною сценою, що намагається донести до слухача некомерційну музику – те, що насправді і є культурою, не пов'язаною з грішми чи соціальними питаннями. Адже загальновідомо, що будь-яке суспільство, в якому не розвивається андеграундна чи рок-культура – вмирає, перетворюється в синтетичне. Мабуть, сьогодні треба побудувати якийсь осередок культури, який би об'єднав людей, що нормально мислять і дивляться в майбутнє, щоб були якісь зв'язки, певні джерела постійного фінансування, сподвижники.

Ідея заходу проста: розвивати молоду альтернативну українську культуру. І треба, щоб більше людей звертали на це увагу, цікавились цим».

«Рок Січ» – щорічний міжнародний рок-фестиваль, що проходив на Трухановому острові у м. Києві у 2006-2010 рр. Із 2013 р., за ініціативою О. Скрипки, фестиваль буде відбуватися щороку. Це перший і єдиний столичний фестиваль, на якому одночасно з трьох сцен лунає українська рок-музика, який заявивши про себе у 2006 році, став головною рок-подією України. У 2010 р. «Рок Січ» набув статусу екологічного заходу. З 2013 року віг є україно-шведським рок-фестивалем [8].

У травні 2006 р. компанія «Інітія Менеджмент Подій» спільно з О. Скрипкою ініціювала проведення фестивалю «Рок Січ». Захід було заплановано на травень, але через політичну нестабільність у країні, ініціатори змушені перенести фестиваль на інший термін. Під час підготовки до наступного заходу виникла низка ідей щодо варіантів впровадження в життя різноманітних соціально-культурних ініціатив, варіантів пропаганди української культури, ліберальних цінностей, принципів громадянського суспільства, сприяння розвитку екологічної свідомості серед молоді [6; 17].

25 вересня 2012 року на Урядовому порталі була оприлюднена інформація про те, що з 2013 року фестиваль стане україно-шведським, до того ж відтепер не тільки рок-, а й екстрим-фестивалем. Проект презентовано в рамках двостороннього форуму Києва та Стокгольма. Після того, як на Євро-2012 Київ прийняв фанів зі Швеції, більшість з яких залишили Україну з приємними враженнями, в організаторів не лишилося сумнівів з приводу майбутнього успіху такого задуму. Окрім гарної музики у виконанні українських і шведських рок-гуртів, організатори планують запропонувати відвідувачам фестивалю багату програму, серед іншого, лицарський турнір, байк-парад та змагання з авто-тюнінгу.

У 2013 р. фестиваль проходить під патронатом голови Київської міської державної адміністрації. Проект презентовано в рамках двостороннього форуму Києва та Стокгольма. За задумом організаторів, захід має поєднати українську та шведську культури. Музична програма щороку пропонує увесь спектр можливого розуміння слова рок, запрошуючи як відомі команди, так і чимало молодих колективів. За роки проведення фестивалю на ньому побувало понад 50 колективів з України та інших країн світу.

«Чайка Open Air» – міжнародний рок-фестиваль. Традиційно проводиться в Києві або його передмісті щороку у травні-червні; в перші роки був приурочений до Дня міста, згодом – до Дня пива, Дня молоді. У 2010 році 12-й за ліком фестиваль не відбувся через фінансову скруту [8]. Крім різновидів рок-музики, тут можна почути реп, популярну та електронну музику. Протягом 2000-2009 рр. концерти відбувались на різних майданчиках: Експоцентр України, стадіон ЦСКА, аеродром спорткомплексу «Чайка», Палац спорту. За цей час Київ відвідали десятки найкращих рок-гуртів та виконавців з Росії, України, Білорусі, а також музиканти з Англії, Італії, Німеччини, Греції, США.

Останніми роками на території фестивалю розміщується наметовий табір. З 2007 р. діють одночасно дві концертні сцени: головна та «сцена молодих талантів». У 2009 р. фестиваль збагатився нічною програмою: виступи DJ'їв у супроводі лазерного шоу. Традиційним є вдаль використання димової, візуальної та піротехніки. Фестиваль став на один щабель із наймасовішими подібними заходами на території Центральної та Східної Європи. Його проведення висвітлюють національні й іноземні ЗМІ. Претензії, що висувуються учасникам або організаторам фестивалю, є типовими для нашої масової культури: пропаганда нездорового й аморального способу життя і мала частка

українськості в програмі концертів. Сцени «Чайки» знайомили і, можливо, продовжуть знайомити десятки тисяч меломанів як зі всесвітньо відомими зірками, так і з молодими виконавцями, які мають таку перспективу.

«Мазепа-Фест» – щорічний етно-рок фестиваль. Проводиться зазвичай влітку у м. Полтава на Співочому Полі Марусі Чурай (хоча можуть бути і ін.). Концерту передують низка подій: вечірні концерти у клубах міста, покази українського кіно, виступи у жанрі класичної музики тощо. Мета «Мазепа-фесту» – повернути людям (насамперед – молоді) втрачені внаслідок комерціалізації музики українські цінності [8]. У 2011 р. фестиваль був проведений, але вже без рок-музики, зважаючи на відсутність коштів.

Всеукраїнський (не політичний, хоча й пов'язаний з ім'ям знаменитого українського гетьмана Івана Мазепи) фестиваль рок-музики «Мазепа-фест» заснований у 2003 році полтавською «Просвітою», зокрема, депутатом Верховної Ради України М. Кульчинським разом із музикознавцем О. Євтушенком та С. Архипчуком, котрий став його постійним головним режисером. Захід зарекомендував себе як один із найпотужніших в Україні. Щороку в дні, коли він проводиться, Співоче Поле Марусі Чурай у Полтаві збирає від п'яти до семи, а то й понад 12 тис. молоді [4; 12].

«Славське Рок» – щорічний міжнародний рок-фестиваль, що проходить у селищі Славське, Сколівського району Львівської обл. Фестиваль складається з чотирьох частин: музичної, екологічної, спортивної і мистецької [8]. Музиканти виступають на двох сценах: малій (денній) та великій (вечірній). Фестиваль засновано 2007 р. компанією «Спортивні та Культурні Ініціативи» і в перший же рік він отримав статус міжнародного. Захід відбувається влітку під відкритим небом у Карпатах. Музична програма щороку пропонує як більш-менш відомі команди, так і багато молодих колективів. За роки проведення заходу тут побувало понад 50 колективів із різних країн світу.

Всеукраїнський фестиваль «Нівроку» – музична імпреза, що проводиться в Тернополі, збирає найцікавіші та найактуальніші українські гурти починаючи з 1991 року [8]. Завдяки ньому місто набуло слави рок-міста. Гасло фестивалю – «Слухай своє!», який організатори перейняли від заклику «Свій до Свого – по Свое!», під яким у 1930-х роках українці на західних теренах успішно конкурували з чужими економічними потугами, розвивали, нехай і в підневільних умовах, своє національне господарство.

Основні засади фесту: некомерційність, неконкурсна основа, виконання творів українською мовою та підтримка сучасних напрямів української музики. На сцені «Нівроку» виступали такі відомі виконавці: «Плач Єремії», «Танок на Майдані Конго», «Тартак», «Вій», «От Вінта!», «Мотор'ролла», «Мертвий Півень», «Океан Ельзи», «Щастя», «Фактично Самі», Анестезія та ін. Рік від року керманічі дійства запрошують до участі гурти, непомітні в телерадіопросторі, або ж які сьогодні лише набирають обертів і з часом перетворяться на провідних виконавців.

«Фортеця» – музичний фестиваль, який щорічно проводиться в м. Білгород-Дністровському з 2004 року. В 2007 р. у фестивалі взяли участь VovaZiL'vova, С. Лобода, А. Славська, група «Інший погляд» (Київ), «Джаїра» (Рівне), «Чорний обеліск» (Росія) та ін. За деякими підрахунками IV фестиваль відвідало понад 50 000 осіб.

Проведення заходу обійшлося його організаторам в 150 000 доларів. Метою проведення фестивалю є збір коштів на реставрацію Білгород-Дністровської фортеці. В 2009 р. фестиваль за браком коштів проводився лише два дні: 23-24 серпня. В 2010 р. через відсутність фінансування фестиваль не проводився.

«Гніздо» – молодіжний фестиваль рок-музики. Проводився у Білій Церкві у 2004-2009 рр. Планувалося проведення у 2010 році, але через фінансові причини проведення заходу скасовано.

«Шешори» – український міжнародний щорічний фестиваль етнічної музики та лендарту [8]. У 2003-2006 рр. він проводився у с. Шешори (Івано-Франківщин). У 2007 р. фестиваль відбувався біля с. Воробіївки (Немирівський р-н, Вінницька обл.). З 2009 року відбувається під назвою «Арт-Поле». У фестивалі брали участь колективи з багатьох країн, у тому числі з Австрії, Болгарії, Молдови, Польщі, Росії, Білорусі, Словаччини, Франції, Швеції, Чехії та України.

Засновник фестивалю – інформаційно-видавничий центр «Зелене досье», активісти якого почали здійснювати природоохоронну діяльність у 1993 р., і вже у травні 1994 р. вони об'єдналися, а у вересні зареєструвалися. Концептуально організатори вважають фестиваль спробою творчого й гармонійного співіснування людини зі світом, який її оточує, оскільки етнічна музика та лендарт є напрямками мистецтва, що побудовані саме на такому взаєморозумінні.

Місце проведення фестивалю – с. Шешори - належить до тих українських земель, де етнічне перетворення українців на росіян не зайшло далеко, де різницю між своїм (українським) та чужим (російським) люди відчувають природно. Музична складова дійства є головною. Проте форми й фактури фестивального природного середовища сприятливі для втілення найрізноманітніших художніх задумів лендартівського напрямку.

«Країна мрій» – міжнародний фестиваль етнічної музики проходить на Співочому полі у Києві з 2004 року. Час проведення фестивалю збігається з народним святом Івана Купала (кінець червня –

початок липня). Ініціатором фестивалю є О. Скрипка. Назву фестивалю дала однойменна пісня гурту «Воплі Відоплясова». Фестиваль має вигляд народного гуляння-ярмарку, триває від 2 до 5 днів і, окрім виступів на основній сцені Співочого поля, включає ярмарок виробів народного мистецтва, книжковий ярмарок, майстер-класи з народних ремесел, де можна спостерігати як виробляються ті чи інші витвори людської фантазії, виставку народного малярства, «дитячу галявину», етнічні кухні. Протягом року «Країна Мрій» проводить низку культурних заходів в Україні:

Фестиваль «Рок Січ» – це танцювальні вечірки в стилі «Етно-Диско»; він включає конкурс героїчної пісні «Молода Гвардія», Вечір українського романсу, Парад вишиванок та традиційні вечорниці.

Отже, Україна сьогодні славиться як край з потужним фестивальним рухом, що, з одного боку, засвідчує бажання населення брати активну участь у подібних заходах, а з іншого – намагання керівних структур галузі культури організаційно-фінансово підтримувати ці ініціативи [3; 283]. Фестивальний рух викликаний загальною активністю сучасних мистецьких процесів, демонструє намагання музикантів невпинно шліфувати свою виконавську майстерність та адаптовувати її до світового культурного простору, а також надає можливість виконавцям презентувати власні творчі здобутки широкому загалу.

Список використаної літератури:

1. **Бибик С** Словник іншомовних слів : тлумачення, словотворення та слововживання / С. Бибик, Г. Сюта ; [за ред. С. Єрмоленко]. – Х. : Фоліо, 2006. – 623 с.
2. **Великий тлумачний словник сучасної української мови** (з дод. і допов.) / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел]. – К. : ВТФ «Перун», 2005. – 1728 с.
3. **Виткалов С.** Рівненщина : культурно-мистецький потенціал в парадигмах сучасності : монографія / С. Виткалов. – Рівне : ПП ДМ, 2012. – 416 с.
4. **Зуєв С.** Сучасний культурний простір та семіотика музичного фестивалю (на матеріалах Харкова) : автореф. дис. ... канд. мист. : 17.00.03 / С. Зуєв ; Харк. держ. акад. культури. – Х., 2007. – 20 с.
5. **Зінська Т.** Музично-виконавське мистецтво в соціокультурному просторі України кінця ХХ–початку ХХІ століття : автореф. дис. ... канд. мист. : 26.00.01 / Т. Зінська ; Нац. акад. кер. кадрів культури і мистецтв. – К., 2011. – 16 с.
6. **Матвіїв А.** Підмочений «Бульба» / А. Матвіїв // Рівне вечірне : обл. газ. – 2006. – №52/20 липня.
7. **Категорія:Рок-фестивалі_України** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki/>
8. <http://www.tarasbulba-fest.kiev.ua/fest/history/>

Резюме

Досліджується фестивальний рух в Україні як важливе культурно-мистецьке явище. Мета цього процесу полягає у виявленні і підтримці обдарованих митців, активізації музичної діяльності країни, популяризації рок-музики не лише на території України, але й за її межами.

Ключові слова: Україна, фестивалі, культура, мистецтво, рок музика.

Summary

Lubchenco S.V. Modern rock festival in Ukraine : trends and prospects

A festival to motion is investigated in Ukraine as the cultural and art phenomenon is important. The aim of this process consists in an exposure and support of the gifted artists, activation of musical activity of country, popularization of fatal music not only on territory of Ukraine but also after her limits.

Key words: Ukraine, festival, culture, art, rock music.

Надійшла до редакції 24.12.2013 р.

УДК 392/(477)

К.В. Верещук –

ст. лаборант кафедри муз. мистецтва РДГУ

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ СТИЛІСТИКИ В ЕСТРАДНІЙ МУЗИЦІ

Актуальність даної статті обумовлена впливом естрадної музики на музичну естетику ХХ-ХХІ століть. Своєрідність музичної мови, сила та проникливість естрадної музики, імпровізаційність та пошук нових форм відкривають широкі перспективи для розвитку різноманітних музичних стилів. Естрадна музика стала фундаментом для виникнення багатьох сучасних стилевих напрямів, зокрема – популярна музика, рок, джаз, авангард, хеві-метал; стилі, в основі яких лежать танцювальні ритми – регі, клуб-денс (діско), гараж, 2-степ, хіп-хоп, тріп-хоп, хаус, джангл, бас-музика, реп; стилі електронної музики – техно, хардкор, IDM та ін. Деякі з цих стилів мають ще свої розгалуження.

ЗМІСТ

Постоловський Р.М. ІХ Всеукраїнська науково-практична конференція в м. Рівне в системі наукової творчості України	3
Виткалов С.В., Виткалов В.Г. Тенденції наукового пошуку в сучасній Україні крізь призму ІХ Всеукраїнської науково-практичної конференції «Культурний простір України у розмаїтті виявів» (м. Рівне)	5
<i>РОЗДІЛ I.</i>	
<i>ТЕОРЕТИЧНО- МЕТОДОЛОГІЧНІ ПИТАННЯ КУЛЬТУРИ</i>	9
Ігнатов С.О. Формування ієрархії цінностей людини як процес гармонізації буденного світогляду	9
Новоселецький М.Ю. Квантова фізика як феномен культури	13
Ясінський М.М. До питання формування енергетичної теорії культури	17
Радзівський В.О. Про класифікацію українських субкультур у період фашистської окупації	19
Мирончук М.О., Даюк Ж.Д. Музичне виконавство як соціокультурне і художньо-творче явище : історичний аспект	25
Білозуб Л.М. Пісенна творчість як джерело української музичної культури.....	29
Чорна К.В. Телебачення та його вплив на масову свідомість	33
<i>РОЗДІЛ II.</i>	
<i>РЕГІОНАЛЬНА КУЛЬТУРНА ПРАКТИКА</i>	38
Курочкін О.В. Масові свята Німеччини : від тоталітаризму до демократії	38
Карпова О.Л., Магеря О.П. Традиції розвитку масового свята в Україні	41
Охманюк В.Ф. Соціально-історичний та культурний розвиток Черкаської Звенигородщини: сіл Моринці та Шевченкове – малої батьківщини Т. Шевченка	45
Кузьмик О.М. УНР періоду Директорії: спроба державного перевороту в м. Рівному В. Оскілком	49
Підцерковна Я.Й. Традиційний дитячий одяг у родильній обрядовості населення Західного Полісся	52
Павлуш К.О. Особливості знакової системи купальської традиції	58
Безик Г.І. Народне вбрання Великоберезнянського району та с. Люта в Закарпатті у міжвоєнний період (художньо-стилістичні особливості, культурні взаємовпливи)	61
Дзвінка Т.Р. Зародження саксофонового виконавства на Рівненщині (30 – початок 60-х років ХХ століття)	65
Кучина Н.І. Поширення книги в сучасній Україні: регіональний аспект	69
Ковальчук Р. В., Омельчук І.С. Формування архітектурно-планувальної структури Театральної площі міста Рівне у 1950-х рр.	75
Волчек О.А. Суспільно-культурні процеси в хоровому мистецтві Чернігівщини на зламі 80-90-х років ХХ століття	77
Глушук О. Г., Соїч В. Торгово-розважальні центри як сучасні заклади організації дозвілля громадян (на прикладі м. Рівне)	81
Міненко Т. Постать Людвіга Котлара у розвитку музичної освіти Рівненщини	83
Мартинюк Т. Особливості експерименту в дозвіллевій сфері крізь призму діяльності культурно-дозвіллевих комплексів	86

РОЗДІЛ III.

<i>МИСТЕЦТВО В РОЗМАЇТТІ ВИЯВІ</i>	90
Мельничук А. Українська православна церковна музика в її національному самовияві	90
Корольчук В.А. Скрипкове мистецтво ХХ століття у контексті еволюції інструмента та виконавських проблем	93
Сахарчук Р.В. Принцип еклетики в народно-оркестровому репертуарі	96
Старовойт С.Л. Питання перекладення барокової музики для баяна: Концерт f-moll з циклу «Пори року» (ч. I) А. Вівальді	100
Заруцька Л.В. Жанрово-стильові особливості джазу та їх відлуння в творчості композиторів академічного напрямку ХХ ст.	104
Янчук Н.М. Український джаз на сучасному етапі	108
Любченко С.В., Даюк Ж.Ю. Сучасні рок-фестивалі в Україні : тенденції та перспективи розвитку	112
Верещук К.В. Особливості розвитку стилістики в естрадній музиці	115
Колеснікова Л.А. Сучасні тенденції розвитку концертно-камерного жанру	118
Корнунтук А. Мистецьке життя опери Дж. Верді «Отелло» на Львівській оперній сцені	123
Стасюк А. Київський камерний хор ім. Б. Лятошинського : етапи становлення, розвитку і творчих злетів колективу	127
Цюлюпа Н. Л., Сушко Б. Конкурси і фестивалі в процесі становлення музиканта - виконавця в баянному та акордеонному мистецтві	131
Брояко Н.Б. Виконавська культура бандуриста: проблеми артикуляції	134
Ясінський М.М. Українське наївне мистецтво : до витоків образності	138

РОЗДІЛ IV.

<i>ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ВИЩОЇ ШКОЛИ</i>	142
Кравченко Г.В., Піддубська І.В. Моделювання як метод пізнавальної діяльності студента	142
Скнар О.І. Психолого-педагогічна підготовка магістрів соціально-культурної сфери в контексті Болонського процесу	146
Сойчук Р.Л. Виховання національної гордості у юнацькому віці в сучасному культурному просторі	150
Русакова Л.І. Соціально-естетичне виховання студентів засобами культури та мистецтва	154
Тадля О.М. Удосконалення діяльності студентського клубу з організації молодіжного дозвілля	157
Чехуніна А.О. Психологічна установка в процесі формування музичного сприйняття у студентів спеціальності «Культурологія» при вивченні курсу «Історія музичного мистецтва»	161
Рєпін А. Поняття «Педагогічна майстерність» у працях сучасних науковців	166
Лабунець В.М. Специфіка формування виконавської майстерності майбутнього вчителя музики в процесі колективного народно-інструментального музикування	170
Гунько Н.О. Формування вокально-виконавської надійності педагога-музиканта як складової його професійної культури	173
Михнюк В., Черуха А.А. Молодь як суспільно-демографічна група: порівняльна характеристика двох епох	177

Ковальчук Л.О. Естетичні чинники виховання творчої особистості в коледжі	181
Цицирєв В.М. Диригентсько-оркестрова практика як складова виховання професійного музиканта: окремі психологічні аспекти	186
Крусь О. П. Музичний фольклор Волині в контексті підготовки майбутніх вчителів музики	190
Крижановська Т.І. Робота з підручником у курсі «Методика викладання художньої культури»	192
Крижановська Т.І., Шандалюк Т.В. Краща інформація як засіб активізації мислення підлітків в умовах уроків музичного мистецтва	195
Гайдейчук Н.О. Пісенний бандурний репертуар для дітей як науково-методична проблема	198
Манелюк Д.І. Формування балетмейстера-постановника на заняттях із дисципліни «Мистецтво балетмейстера»	201
Манелюк Е.В. Розвиток образного мислення у дітей на заняттях із хореографії: на прикладі молодшої групи зразкового ансамблю сучасного танцю «Діалог» КЗ «РМПК»	204
Глушук О. Г., Трохимчук М. Соціальні мережі як форма проведення дозвілля молоді	207
Дудка С.-Р. Українська культура в контексті впливу інших культур	209

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КУЛЬТУРОЛОГІЇ

*АЛЬМАНАХ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА «АФІНА» КАФЕДРИ КУЛЬТУРОЛОГІЇ ТА
МУЗЕЄЗНАВСТВА РІВНЕНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ГУМАНІТАРНОГО УНІВЕРСИТЕТУ*

ВИПУСК 13

Наукове редагування, упорядкування і коректура – **проф. Виткалов В.Г.**
Комп'ютерний набір, верстка та макет – **доц. Виткалов С.В.**
Відповідальний за випуск – **Виткалов В.Г.**

Підписано до друку 29.11.2013. Замовлення № 152/1.
Формат 60x84 ¹/₁₆. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Умовн. друк. арк. 24.5. Наклад 100 прим.

Адреса редакції: м. Рівне, вул. С.Бандери, 12.
Рівненський державний гуманітарний університет
Кафедра культурології та музеєзнавства. Тел. 0 (362) 63-42-62

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КУЛЬТУРОЛОГІЇ: Альманах наукового товариства «Афіна» кафедри культурології та музеєзнавства. – Вип. 13 / За ред. проф. В.Г. Виткалова. – Рівне: РДГУ, 2013. – 218 с.

Свідотство про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації, серія КВ № 15561-4033 Р.
Зареєстрованого Міністерством юстиції України, наказ № 1489/5 від 18.08.2009 р.

ISBN 978-966-8424-77-9

ББК 71.0
УДК 08: 168.522

Редакційно – видавничий відділ
Рівненського державного гуманітарного університету
33028, м. Рівне, вул. С. Бандери, 12